

ผลการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานบางประการ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ในหญิงอาชีพพิเศษ และในชายที่ให้บริการ ประสิทธิภาพการป่วยเป็นกามโรค พฤติกรรมการสื่อสารกับพฤติกรรมการดูแลตนเองในหญิงอาชีพพิเศษ และในชายที่ให้บริการที่รับการตรวจที่สถานบริการตรวจกามโรคและโรคเอดส์ ในกรุงเทพฯ 7 สถานบริการ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 360 ราย การวิเคราะห์แบ่งได้เป็น 2 ส่วน กล่าวคือส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา นำเสนอในรูปแบบของจำนวนร้อยละ การแจกแจงความถี่ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ใช้สถิติ t-test สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
2. พฤติกรรมการสื่อสาร
 - 2.1 พฤติกรรมการสื่อสารโรคเอดส์
 - 2.2 พฤติกรรมการสื่อสารทั่วไป
3. ประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์
4. พฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์
 - 4.1 การส่งเสริมสุขภาพ
 - 4.2 การป้องกันโรค
 - 4.3 การวินิจฉัยโรค
 - 4.4 การรักษาตนเองเบื้องต้น

5. ผลการทดสอบสมมุติฐาน

- 5.1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสื่อสาร
- 5.2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเอง
- 5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับพฤติกรรมการดูแลตนเอง
- 5.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการสื่อสาร พฤติกรรมการดูแลตนเองในกลุ่มชายที่ให้บริการ กับในกลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ
- 5.5 ตัวแปรที่อธิบายพฤติกรรมการสื่อสาร และพฤติกรรมการดูแลตนเอง

1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นชายที่ให้บริการจำนวน 190 คน และเป็นหญิงอาชีพพิเศษจำนวน 170 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 360 คน (รายละเอียดในตารางที่ 24 ภาคผนวก ข หน้า 146) ได้ข้อมูลพื้นฐานดังรายละเอียดต่อไปนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 คน เพศชาย 190 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 เพศหญิง 170 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 หรือเป็นอัตราส่วน = 1 : 1 โดยประมาณ

อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุตั้งแต่ 15 - 56 ปี อายุเฉลี่ย 26.8 ปี กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 25 - 29 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาคืออายุ 20 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.4 อายุ 30 - 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.7 อายุ 15 - 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.2 และกลุ่มอายุ 35 ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.8 (รายละเอียดในตารางที่ 24 ภาคผนวก ข หน้า 147)

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาตั้งแต่ไม่ได้เรียนเลยจนถึงระดับอุดมศึกษา การศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.1 - ม.3) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาคือประถมศึกษา (ป.1 - ป. 4) คิดเป็นร้อยละ 22.2 ระดับประถมศึกษา (ป.1 - ป.2) คิดเป็นร้อยละ 21.9 ไม่ได้เรียนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 10.8 และระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.4 (รายละเอียดในตารางที่ 24 ภาคผนวก ข หน้า 148)

รายได้ กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ตั้งแต่ 1000 - 9000บาท/เดือนขึ้นไป รายได้เฉลี่ย 1000 - 3000 บาท/เดือน เมื่อแบ่งรายได้เป็นกลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 3001 - 7000 บาท/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมามีรายได้ 7001 - 9000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รายได้ 7001 - 9000 บาท/เดือน คิดเป็น

ร้อยละ 13.1 รายได้ 9000 บาท/เดือนขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.4 (รายละเอียดในตารางที่ 24 ภาคผนวก ข หน้า 149)

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาเป็นผู้ที่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 29.4 ส่วนที่เหลือเป็นหม้าย หย่า แยก คิดเป็นร้อยละ 19.7 (รายละเอียดในตารางที่ 24 ภาคผนวก ข หน้า 151)

ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาเดิมในต่างจังหวัดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76.1 ภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ ๗ คิดเป็นร้อยละ 23.9 (รายละเอียดในตารางที่ 24 ภาคผนวก ข หน้า 147)

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายที่เข้ารับการมีอาชีพรับจ้าง-ลูกจ้าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมาประกอบอาชีพ รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 16.3 อาชีพ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 10.1 เป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.3 ว่างาน คิดเป็นร้อยละ 7.4 อาชีพ เกษตรกรรมน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 2.6 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงอาชีพพิเศษมีอาชีพเดิมก่อนที่จะเป็นรสเณมีส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา อาชีพ รับจ้าง - ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 27.1 ว่างาน คิดเป็นร้อยละ 17.0 อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 9.4 ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า คิดเป็นร้อยละ 5.3 อาชีพ ช่างเสริมสวยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.4 (รายละเอียดในตารางที่ 24 ภาคผนวก ข หน้า 148)

2. พฤติกรรมการสื่อสาร

2.1 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์

2.1.1 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ในระยะ 3 เดือน

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างเคยได้ทราบ หรือเคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์มาแล้วจากสื่อต่าง ๆ ดังนี้ (รายละเอียดในตารางที่ 25 ภาคผนวก ข หน้า 151)

หนังสือพิมพ์เคยได้รับ คิดเป็นร้อยละ 81.1 ทีวี คิดเป็นร้อยละ 18.9 นิตยสารเคยได้รับ คิดเป็นร้อยละ 50.3 วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 49.7 หนังสือวิชาการเคยได้รับ คิดเป็น ร้อยละ 36.1 วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 63.9 โทรทัศน์เคยได้รับ คิดเป็นร้อยละ 90.8 วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 9.2 วิทยุเคยได้รับคิดเป็นร้อยละ 75.0 วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 25.0 สื่อเฉพาะกิจเคยได้รับ คิดเป็นร้อยละ 87.8 วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 12.2

สื่อนิทรรศการเคยได้รับ คิดเป็นร้อยละ 36.7 ไม่เคยคิดเป็นร้อยละ 63.3 สื่อบุคคลเคยได้รับ
คิดเป็นร้อยละ 84.7 ไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 15.3

สำหรับสื่อที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข หน้า 153)
โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีผู้เปิดรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ
20.8 อันดับสาม สื่อเฉพาะกิจ คิดเป็นร้อยละ 17.3 อันดับสี่วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 10.8
อันดับห้า นิตยสารคิดเป็นร้อยละ 5.9 อันดับหก หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 4.9 และน้อย
ที่สุดคือ สื่อหนังสือวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 2.1

หนังสือพิมพ์ (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข หน้า 153) กลุ่มตัวอย่างเปิดรับ
ข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อหนังสือพิมพ์มาก คิดเป็นร้อยละ 4.4 อ่านปานกลาง คิดเป็นร้อยละ
32.2 อ่านน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.8 และไม่อ่านเลย คิดเป็นร้อยละ 22.5

หนังสือวิชาการ (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข หน้า 153) กลุ่มตัวอย่าง
มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือวิชาการมาก คิดเป็นร้อยละ 1.9 อ่านปานกลาง คิดเป็น
ร้อยละ 16.9 อ่านน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.4 และไม่อ่านเลย คิดเป็นร้อยละ 59.7

นิตยสาร (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข หน้า 153) กลุ่มตัวอย่างเปิดรับ
ข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อ นิตยสาร อ่านมาก คิดเป็นร้อยละ 5.3 อ่านปานกลาง คิดเป็น
ร้อยละ 23.1 อ่านน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.9 และไม่อ่านเลย คิดเป็นร้อยละ 44.7

วิทยุ (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข หน้า 153) กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสาร
โรคเอดส์จากสื่อวิทยุมาก คิดเป็นร้อยละ 10.8 ฟังปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.5 ฟังน้อย
คิดเป็นร้อยละ 40.8 และไม่ฟังเลย คิดเป็นร้อยละ 22.2

โทรทัศน์ (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข หน้า 153) กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าว
สารโรคเอดส์จากสื่อโทรทัศน์มาก คิดเป็นร้อยละ 18.6 ชมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.4
ชมน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.4 และไม่ชมเลย คิดเป็นร้อยละ 22.2

สื่อเฉพาะกิจ (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข หน้า 153) กลุ่มตัวอย่างเปิด
รับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจมาก คิดเป็นร้อยละ 15.3 ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ
33.1 น้อย คิดเป็นร้อยละ 33.1 และไม่เลย คิดเป็นร้อยละ 14.2

สื่อบุคคล (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ข หน้า 153) กลุ่มตัวอย่างเปิดรับ
ข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อบุคคลมาก คิดเป็นร้อยละ 28.3 ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.4
น้อย คิดเป็นร้อยละ 21.7 และไม่อ่านเลย คิดเป็นร้อยละ 13.6

จากผลการวิจัยพบว่าคะแนนพฤติกรรมการสื่อสารโรคเอดส์ในระยะ 3 เดือน มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 9 - 37 ค่าพิสัย 23 คะแนน ค่าเฉลี่ย 23 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.175 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อต่าง ๆ ระดับปานกลาง (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อต่าง ๆ ในระยะ 3 เดือน
จำนวนตามระดับปริมาณ (N = 360)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	ค่าสถิติ
คะแนนการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อต่าง ๆ			ค่าพิสัย 17 - 32 คะแนน
ต่ำสุด - 16 คะแนน (น้อย)	63	17.5	ค่าเฉลี่ย 23 คะแนน
17 - 32 คะแนน (ปานกลาง)	268	74.4	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.175
33 - สูงสุด (สูงสุด)	29	8.1	

2.1.2 โอกาสที่รับข่าวสารโรคเอดส์

โอกาสที่จะเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง ชายที่ให้บริการและหญิงอาชีพพิเศษ จากสื่อต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 27 ภาคผนวก ข หน้า 154)

สื่อมวลชน เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสเปิดรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 29.9 โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 16.1 วิทยุคิดเป็นร้อยละ 13.5 สื่อเฉพาะกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.4 และสุดท้ายคือ สื่อนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 3.5

2.13 ปริมาณข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ (ตารางที่ 28 ภาคผนวก ข หน้า 155) ของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

โทรทัศน์ เป็นสื่อที่เปิดรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 30.3 อันดับสามคือหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 15.5 อันดับสี่คือวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 10.1 อันดับห้าคือสื่อเฉพาะกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.82 และสุดท้ายคือนิตยสาร คิดเป็น ร้อยละ 2.1

2.1.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ (ตารางที่ 29 ภาคผนวก ข หน้า 156) ของกลุ่มตัวอย่าง ชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษจากสื่อต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.6 รองลงมาคือ สื่อบุคคลคิดเป็นร้อยละ 18.4 อันดับสามคือสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 17.3 อันดับสี่คือสื่อวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 16.1 อันดับห้าคือสื่อเฉพาะกิจ คิดเป็นร้อยละ 16.1 และอันดับสุดท้ายคือนิตยสารคิดเป็นร้อยละ 12.2

2.1.5 ความพอใจที่จะแสวงหาข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อต่าง ๆ

ความพอใจที่จะแสวงหาข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อต่าง ๆ (ตารางที่ 30 ภาคผนวก ข หน้า 157) ของกลุ่มตัวอย่าง ชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษจากสื่อต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างพอใจที่จะแสวงหาข่าวสารโรคเอดส์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 27.9 อันดับสามคือ สื่อเฉพาะกิจ คิดเป็นร้อยละ 15.8 อันดับสี่คือสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 13.3 อันดับห้าคือสื่อวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 8.7 และอันดับสุดท้าย คือนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 4.4

2.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไป

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อต่าง ๆ (ตารางที่ 31 ภาคผนวก ข หน้า 158) ของชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

โทรทัศน์ เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 28.4 อันดับสามคือสื่อวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 15.8 อันดับสี่คือ นิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 12.8 อันดับห้าคือสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอันดับสุดท้ายคือ สื่อเฉพาะกิจ คิดเป็นร้อยละ 3.5

3. ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

3.1 การดื่มสุรา ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างดื่มสุรา คิดเป็นร้อยละ 78.3 ไม่ดื่ม คิดเป็นร้อยละ 21.7 สำหรับผู้ที่ดื่มสุรานั้นตอบว่า เคยดื่มแต่ขณะนี้หยุดดื่มแล้ว คิดเป็นร้อยละ 12.2 ดื่มเวลาทำงานสังคม คิดเป็นร้อยละ 24.2 ดื่มไม่ประจำ คิดเป็นร้อยละ 30.6 ดื่มทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และตอบว่าไม่แน่นอน แล้วแต่โอกาส คิดเป็นร้อยละ 1.4 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 159)

3.2 การดื่มสุราก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างดื่มสุราก่อนการมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 71.7 สำหรับผู้ไม่ดื่มเลย คิดเป็นร้อยละ 28.3 ดื่บบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.2 ดื่บเกือบทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.6 ดื่บสุราก่อนมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 6.9 และไม่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และอื่น ๆ ตอบว่าไม่แน่นอน แล้วแต่โอกาส คิดเป็นร้อยละ 0.3 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 159)

3.3 การสูบบุหรี่ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 63.9 ไม่สูบบิดเป็นร้อยละ 36.1 สำหรับผู้ตอบว่าเคยสูบขณะนี้หยุดสูบแล้ว คิดเป็นร้อยละ 8.6 สูบเฉพาะมีงานสังคม คิดเป็นร้อยละ 5.0 สูบไม่ประจำ คิดเป็นร้อยละ 10.0 สูบทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 39.4 และอื่น ๆ ตอบว่าไม่แน่นอน มีก็สูบบ้างไม่มีก็ไม่สูบบิดเป็นร้อยละ 0.8 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 159)

3.4 สถานบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ที่โรงแรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาคือโรงน้ำชาคิดเป็นร้อยละ 38.6 อันดับสามคือห้อง สานัก คิดเป็นร้อยละ 29.7 อันดับสี่คือร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 18.6 อันดับห้าคือ อาบอบนวดแผนปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 17.5 อาบอบนวดแผนโบราณ คิดเป็นร้อยละ 13.1 บาร์ คอกเทลเลาจน์ คิดเป็นร้อยละ 7.5 เตรีคเตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.3 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 160)

3.5 ประสบการณ์การป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค คิดเป็นร้อยละ 71.4 ไม่เคยป่วย คิดเป็นร้อยละ 28.6 กลุ่มตัวอย่างป่วยครั้งแรกเป็นโรคหนองานแวมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาคือ โรคหนองานเทียมเป็นอันดับสอง คิดเป็นร้อยละ 17.2 อันดับสามคือป่วยเป็นโรคแผลริมอ่อน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 9.2 และป่วยเป็นโรคซิฟิลิส คิดเป็นร้อยละ 9.2 อื่น ๆ

ป่วยเป็นผื่นม่วง เริ่ม เชื้อรา ตกขาว คันน่องตลอด คิดเป็นร้อยละ 0.3 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 161)

3.6 ประสบการณ์การป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การป่วย คิดเป็นร้อยละ 71.4 ไม่เคยป่วย คิดเป็นร้อยละ 28.6 กลุ่มตัวอย่างป่วยด้วยโรคหนองามแ้มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.1 ป่วยด้วยโรคซิฟิลิสรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 20 อันดับสามป่วยเป็นโรคแผลตุ่มใส (เริ่ม) คิดเป็นร้อยละ 11.1 อันดับสี่ป่วยด้วยโรคแผลริมอ่อน คิดเป็นร้อยละ 3.9 อันดับห้าป่วยด้วยโรคหนองามเทียมคิดเป็นร้อยละ 3.3 อื่น ๆ ป่วยเป็นผื่นม่วง เชื้อรา ตกขาว คันน่องตลอด คิดเป็นร้อยละ 3.1 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 161)

3.7 อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ตั้งแต่อายุ 10 - 28 ปี อายุเฉลี่ย 17.4 ปี กลุ่มตัวอย่างที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 15 - 19 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.5 เริ่มเมื่ออายุ 10 - 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.3 เริ่มเมื่ออายุ 15 - 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.5 เริ่มเมื่ออายุ 20 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.8 และเริ่มเมื่ออายุ 25 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.1 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 162)

3.8 ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงอาชีพพิเศษ/ชายที่ให้บริการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8 มีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 41.9 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 162)

3.9 อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษ (ในชายที่ให้บริการ)
กลุ่มตัวอย่างเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 13 - 36 ปี อายุเฉลี่ย 19.1 ปี อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 18 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.3 เริ่มเมื่ออายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.7 เริ่มเมื่ออายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.8 เริ่มเมื่ออายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.2 เริ่มเมื่ออายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.9 เริ่มเมื่ออายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.3 และเริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 10 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.3 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 163)

3.10 ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษ (ในชายที่ให้บริการ)
กลุ่มตัวอย่าง มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ตั้งแต่ 3 เดือน - 5 ปีขึ้นไป ระยะเวลาเฉลี่ย 2.58 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มี ระยะเวลา 3 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.4

ระยะเวลาตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.3 ระยะเวลา 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ระยะเวลา 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.3 ระยะเวลา 1 ปีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.7 (รายละเอียดในตารางที่ 32 ภาคผนวก ข หน้า 163)

4. พฤติกรรมการดูแลตนเอง

4.1 การส่งเสริมสุขภาพเพื่อป้องกันโรคเอดส์

สำหรับคะแนนการส่งเสริมสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าชายที่ใช้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ มีช่วงคะแนนระหว่าง 14 - 52 คะแนน ค่าเฉลี่ย 32 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.429 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในระดับปานกลาง (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 แสดงคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองในด้านการส่งเสริมสุขภาพ

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	ค่าสถิติ
การส่งเสริมสุขภาพ			ค่าเฉลี่ย 26 - 40 คะแนน ค่าเฉลี่ย 32 คะแนน
ต่ำสุด - 25 คะแนน (น้อย)	58	16.1	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.429
26 - 40 คะแนน (ปานกลาง)	193	53.6	
41 - สูงสุด (มาก)	109	30.3	

4.2 การป้องกันโรค

4.2.1 ความบ่อยครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายที่ใช้บริการตอบว่านาน ๆ ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาคือ 1-2 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 17.9 มีเพศสัมพันธ์ 3-4 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ว่างแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และ 5-6 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 11.6 และ 3-5 ครั้ง/สัปดาห์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.7

4.2.2 ความบ่อยครั้งที่มิเพศสัมพันธ์ พบว่าหญิงอาชีพพิเศษมิเพศสัมพันธ์ 3-5 ครั้ง/วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาคือ 1-2 ครั้ง/วัน คิดเป็นร้อยละ 41.2 มิเพศสัมพันธ์ 6-9 ครั้ง/วัน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ไม้แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 2.9 และ น้อยที่สุด 10 ครั้ง/วัน คิดเป็นร้อยละ 1.2 (รายละเอียดตารางที่ 33 ภาคผนวก ข หน้า 164)

4.2.3 เมื่อศึกษาถึงเหตุผลการราษี และไม่ใช้ถุงยางอนามัย (ตารางที่ 34 ภาคผนวก ข หน้า 165) พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 38.1 ุคยให้เหตุผลว่า ไม้ชอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาให้เหตุผลว่าไม่สนุก ไม้เป็นธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ 32.8 ตอบว่าไม่เคยใช้เลยไม่กล้า คิดเป็นร้อยละ 18.4 ตอบว่าใส่แล้วช้าทาทำให้เจ็บ ใช้แล้วแตกคิดเป็นร้อยละ 5.2 และให้เหตุผลว่าหลังเข้าสู่นอน ไม้ชอบ แพ้ถุงยางอนามัยทาให้คัน รากาญ คิดเป็นร้อยละ 3 กลุ่มตัวอย่างใช้ถุงยางอนามัย บางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.6 ุคยให้เหตุผลว่ากลัวติดโรค คิดเป็นร้อยละ 49.7 รอง ลงมาให้เหตุผลว่า รู้สึกปลอดภัยมันใจมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 27.9 ให้เหตุผลว่าเพื่อป้องกัน กามโรค และโรคเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 13.5 ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ คิด เป็นร้อยละ 6.1 และตอบว่าใช้เพราะแล้วแต่คู่นอน มีความรู้สึกแปลกใหม่ คิดเป็นร้อยละ 3.6 กลุ่มตัวอย่าง ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.0 ุคยให้เหตุผลว่าใช้เพื่อ ป้องกันกามโรคและโรคเอดส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมาให้เหตุผลว่าใช้เพราะ ชอบ คิดเป็นร้อยละ 8.9 และตอบว่า แล้วแต่คู่นอน คู่นอนชอบ ถ้าคู่นอนไม่ใช้จะไม่ยอม มิเพศสัมพันธ์ด้วย คิดเป็นร้อยละ 5.5

4.2.4 ในสถานการณ์สมมุติว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างมิเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ กับการใช้ถุงยางอนามัย (ตารางที่ 35 ภาคผนวก ข หน้า 167) จากการศึกษาพบว่า เมื่อ กลุ่มตัวอย่างมิเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษ และชายที่ให้บริการ ใช้ถุงยางอนามัยบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45 ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งคิดเป็นร้อยละ 35.3 ตอบว่าไม่ใช้ถุงยางอนามัย เลย คิดเป็นร้อยละ 19.2 ในกรณีกลุ่มตัวอย่าง มิเพศสัมพันธ์กับคู่นอน คู่ชา คนรู้จักหรือ ขาประจำ จะใช้ถุงยางอนามัยบางครั้งคิดเป็นร้อยละ 30.6 ใช้ทุกครั้งคิดเป็นร้อยละ 20.0 และไม่ใช้เลย คิดเป็นร้อยละ 49.4 ในกรณีกลุ่มตัวอย่างมิเพศสัมพันธ์กับสามี ภรรยา แฟน กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้ถุงยางเลย คิดเป็นร้อยละ 79.2 ใช้ถุงยางอนามัยบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.1 และใช้ทุกครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 12.8

4.2.5 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ 3 ครั้งที่ผ่านมาเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 36 ภาคผนวก ข หน้า 168) การศึกษา พบว่าในครั้งล่าสุดใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 45.8 และไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 54.2 สำหรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนครั้งล่าสุดพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 51.1 และไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 48.9 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนครั้งนั้นอีกครั้งหนึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 48.9 และไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 51.1 สำหรับการชักชวนให้ผู้ที่มิใช่เพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์เพื่อป้องกันโรค จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง เคยชักชวน คิดเป็นร้อยละ 71.1 และไม่เคยชักชวน คิดเป็นร้อยละ 28.9 สำหรับเมื่อชักชวน หรือถูกชักชวนจะใช้ถุงยางอนามัย หรือยอมให้ใช้ถุงยางอนามัยนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ถุงยางอนามัยเมื่อถูกชักชวน คิดเป็นร้อยละ 83.2 และไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 16.8 ในสถานการณ์เดียวกัน

4.2.6 เมื่อกำหนดสถานการณ์ สมมุติว่าเมื่อจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่บอกว่าเป็นกำลังป่วยเป็นกามโรค ยังต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือไม่ (ตารางที่ 37 ภาคผนวก ข หน้า 169) จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 47.2 และจะมีเพศสัมพันธ์ด้วย คิดเป็นร้อยละ 52.8 เมื่อศึกษาถึงการใช้ถุงยางอนามัย เพื่อป้องกันโรคพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 73.0 ไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 5.5 และตอบว่า แล้วแต่คู่นอน คิดเป็นร้อยละ 21.5

4.2.7 ในกรณีที่กำหนดสถานการณ์ สมมุติว่าเมื่อจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ ยังต้องการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบว่าจะไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 83.6 และตอบว่าจะมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 16.4 และเมื่อศึกษาถึงการใช้ถุงยางอนามัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบว่าจะใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 72.4 ในขณะที่มีผู้ตอบว่าไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 4.3 และตอบว่า แล้วแต่คู่นอน คิดเป็นร้อยละ 15.9 (ตารางที่ 37 ภาคผนวก ข หน้า 169)

4.2.8 ในกรณีที่กำหนดสถานการณ์สมมุติว่า เมื่อจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย โดยให้เหตุผลว่าเพิ่งไปตรวจมา จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยถ้าไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 54.7 และตอบว่าจะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 45.3 (ตารางที่ 37 ภาคผนวก ข หน้า 170)

4.2.9 ในการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ครั้งที่ผ่านมาพบว่า ไข้ฉุ่ยอย่างอนามัยป้องกันโรคมากที่สุด 6 - 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมาตอบว่า ไข้ฉุ่ยอย่างอนามัย 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.8 ไข้ฉุ่ยอย่างอนามัย 3-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.3 ไข้ฉุ่ยอย่างอนามัย 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.1 และน้อยที่สุดตอบว่า ไม่ไข้เลย คิดเป็นร้อยละ 11.9 (ตารางที่ 38 ภาคผนวก ข หน้า 170)

4.2.10 เมื่อศึกษาปัญหาการไข้ฉุ่ยอย่างอนามัย พบว่าไข้ฉุ่ยอย่างอนามัยอย่าง ถูกวิธี คิดเป็นร้อยละ 54.4 และมีปัญหาฉุ่ยอย่างอนามัยแตก หลุด ขาด คิดเป็นร้อยละ 45.4

4.3 การวินิจฉัยโรค

4.3.1 เมื่อศึกษาการวินิจฉัยโรคก่อนมาพบแพทย์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างป่วย เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 40.9 เป็นโรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 20.5 ป่วยเป็นโรคเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 10.6 และไม่ป่วยร้อยละ 18.0 สำหรับอาการที่มาพบแพทย์ พบว่ามีอาการเป็นหนองคิดเป็นร้อยละ 30.5 อาการแสบเวลา บัสสาวะ คิดเป็นร้อยละ 24.2 มีผลที่อวัยวะเพศ คิดเป็นร้อยละ 13.2 มีอาการคันคิด เป็นร้อยละ 9.8 ตกขาวคิดเป็นร้อยละ 4.3 เป็นผื่นคิดเป็นร้อยละ 3.2 และอาการอื่น ๆ เช่น มีเนื้องอก ปวดขาหนีบ อ่อนเพลีย มีฝีในช่องปาก ต่อมน้ำเหลืองโต คิดเป็น ร้อยละ 14.8

4.3.2 จากการศึกษาระยะเวลาที่มาพบแพทย์หลังจากมีอาการ พบว่ามาพบ แพทย์หลังจากมีอาการ 1 - 7 วัน คิดเป็นร้อยละ 39.2 มาพบแพทย์หลังจากมีอาการ 8 - 14 วัน คิดเป็นร้อยละ 21.1 มาพบแพทย์หลังจากมีอาการ 15 วันแต่ไม่เกิน 30 วัน คิดเป็นร้อยละ 20.3 มาพบแพทย์หลังจากมีอาการ 31 - 90 วัน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และมาพบแพทย์หลังจากมีอาการเกิน 90 วัน คิดเป็นร้อยละ 4.2 (ตารางที่ 39 ภาคผนวก ข หน้า 171)

4.3.3 เมื่อศึกษาการมาพบแพทย์ พบว่าหลังจากมีอาการผิบบกติดจะปรึกษา คนากลี้เคียง คิดเป็นร้อยละ 28.1 และไม่ปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 61.9 กรณีผู้ที่กลุ่ม ตัวอย่างขอคำปรึกษาพบว่า จะปรึกษาเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาปรึกษา เจ้าของผู้ประกอบกิจการบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 20.4 ปรึกษาญาติ คิดเป็นร้อยละ 10.4 และ อื่น ๆ เช่นปรึกษาสามี ภรรยา ผู้ที่เคยป่วยมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 20.8

4.3.4 เมื่อศึกษาคำแนะนำที่ได้รับ พบว่าได้รับคำแนะนำให้ซื้อยากินเอง คิดเป็นร้อยละ 38.7 ได้รับคำแนะนำให้มาพบแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ได้รับคำแนะนำว่าไม่ต้องทำอะไรก็หายเอง คิดเป็นร้อยละ 24.9 ได้รับคำแนะนำให้มีเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษคนเดิมจึงจะหาย คิดเป็นร้อยละ 8.4 และคำแนะนำอื่น ๆ เช่น กินยาแผนโบราณ กินอาหาร หรือสัต์ว้างประเภท คิดเป็นร้อยละ 3

4.3.5 สำหรับสถานที่ไปรับการรักษา พบว่าจะไปรักษาที่ร้านขายยามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาสถานบริการสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 20.5 คลินิกเอกชน คิดเป็นร้อยละ 15.7 โรงพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 11.2 และสถานที่อื่น ๆ เช่น ไปรักษาที่สถานบริการของหน่วยงานเอกชน รัฐวิสาหกิจ สถานีอนามัย คิดเป็นร้อยละ 4.6

4.3.6 สำหรับยาที่ซื้อมารักษา เมื่อป่วยเป็นกามโรค นิยมซื้อยาประเภทแอนติไบโอติก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาซื้อยาประเภท ซัลฟา คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตอบว่าจาชื้อยาไม่ได้ ไม่รู้จักชื้อยา คิดเป็นร้อยละ 18.9 และยาอื่น ๆ เช่น ยาล้าง ลากล้อง ยาขับ คิดเป็นร้อยละ 2.2

4.3.7 สำหรับการวินิจฉัยโรคด้วยตนเอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างคิดว่าตัวเองป่วยเป็นกามโรคมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมาไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 15.0 มาตรวจเป็นประจําทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และอื่น ๆ เช่น กลัวจะเป็นกามโรคและโรคเอดส์ มาตรวจเพื่อความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 2.5

4.3.8 สำหรับความต้องการที่จะตรวจโรคเอดส์ พบว่าต้องการตรวจคิดเป็นร้อยละ 75.6 ไม่ต้องการคิดเป็นร้อยละ 24.2

4.3.9 สำหรับโอกาสติดโรคเอดส์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่แน่ใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาตอบว่ามีโอกาสติดโรคเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 33.1 และตอบว่าไม่มีโอกาสติด คิดเป็นร้อยละ 51.7

4.3.10 เมื่อศึกษากรณี ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียวโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับการติดโรคเอดส์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่แน่ใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.7 ตอบว่ามีโอกาสติดโรคเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 36.7 และตอบว่าไม่ติด คิดเป็นร้อยละ 3.6

4.4 การรักษาโรค

4.4.1 เมื่อศึกษากรณีที่ป่วยนาน 1 เดือนที่ผ่านมาพบว่าป่วย คิดเป็นร้อยละ 29.5 ไม่ป่วย คิดเป็นร้อยละ 70.6 ส่วนใหญ่ป่วยเป็นไขหวัด มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30

รองลงมาป่วยเป็นกามโรค คิดเป็นร้อยละ 14.4 และอื่น ๆ เช่นปวดศีรษะ เป็นไข้ ปวดท้อง อุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ 5.1

4.4.2 เมื่อศึกษาว่า เมื่อป่วยด้วยโรคต่าง ๆ กับการรักษาตนเอง พบว่า เมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ จะมาพบแพทย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.4 รองลงมาเมื่อป่วยเป็นกามโรค จะมาพบแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 71.7 ป่วยเป็นโรคกระเพาะ จะมาพบแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 46.4 ปวดท้อง จะมาพบแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 19.4 ปวดศีรษะจะมาพบแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 8.9 และเมื่อเป็นไข้หวัดจะมาพบแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 8.3 (ตารางที่ 40 ภาคผนวก ข หน้า 172)

4.5 ค่านิยมในการดูแลตนเอง

4.5.1 เมื่อศึกษาถึงค่านิยมจากเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ พบว่าเคยได้รับค่านิยม คิดเป็นร้อยละ 51.2 ไม่เคยคิดเป็นร้อยละ 49.8 อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษา ความเพียงพอของค่านิยมกับการดูแลตนเอง พบว่าเพียงพอต่อการดูแลตนเอง คิดเป็นร้อยละ 55.3 ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 44.7 ค่านิยมที่ต้องการเพิ่มเติมคือ การรักษาโรค สถานที่ให้การสงเคราะห์ ยาหรือวัคซีนป้องกันโรค วิธีการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และอาการเริ่มต้นของโรคเอดส์

4.5.2 สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดูแลตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบว่า หมายถึงการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.4 รองลงมาตอบว่าการดูแลตนเองให้มีความสุข คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตอบว่าหมายถึงการป้องกันโรค คิดเป็นร้อยละ 10.5 หมายถึงการรู้จักการรักษาตนเองให้ปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 8.5 การทำให้ชีวิตมีความสุข คิดเป็นร้อยละ 8.4 การตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 8.2 การรักษาสภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.0 และอื่น ๆ เช่นการมาพบแพทย์อย่างสม่ำเสมอ การสังเกตและรักษาตนเองเมื่อมีอาการผิดปกติ การใช้อุปกรณ์อนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 2.0 ไม่ทราบร้อยละ 8.0 ไม่ตอบร้อยละ 2.0

4.5.3 สำหรับความรู้เกี่ยวกับวิธีการป้องกันโรคเอดส์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทราบวิธีการป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 80.9 โดยการใช้อุปกรณ์อนามัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมา คือวิธีการไม่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ไม่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน การสัก การเจาะหูร่วมกับผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 15.9 นอกจากนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ไม่ทราบวิธีการป้องกันโรคที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 19.2 ตอบว่าฉีดวัคซีน

ป้องกัน ไม้ใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม เสื้อผ้าร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์ ไม้ให้ถูกยุงกัดไม่เข้าใกล้ผู้
ที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 26.1 และตอบว่าไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 2.1 (ตาราง
ที่ 41 ภาคผนวก ข หน้า 173)

5. ผลการทดสอบสมมุติฐาน

5.1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์

สมมุติฐานข้อ 1 กล่าวว่าย อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม
การสื่อสารโรคเอดส์

ผลการวิเคราะห์จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างอายุ ระดับการ
ศึกษา รายได้ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การป่วย
เป็นกามโรค กับพฤติกรรมสื่อสารโรคเอดส์ จากสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือวิชาการ
วิทยุ โทรทัศน์ สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ได้ผลดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อหนังสือพิมพ์ (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	หนังสือพิมพ์	.1285	***
ระดับการศึกษา		.5481	***
รายได้		.3062	***
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		.1351	
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		.1629	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.1874	***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 9 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือพิมพ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1285, .5481, .3062, .1629 และ .1874 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่เข้ารับบริการและหญิงอาชีพพิเศษ ที่มีอายุมาก มีการศึกษาสูง รายได้สูง มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์เป็นเวลานาน และเคยป่วยเป็นกามโรคมามาก่อนจะมีแนวโน้มว่า จะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือพิมพ์สูง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ จากสื่อหนังสือพิมพ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1351 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชาย ที่เข้ารับบริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ เมื่ออายุมาก หรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผล กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 10 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการ เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อวิทยุ (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	วิทยุ	.0983	*
ระดับการศึกษา		.5501	***
รายได้		.2688	***
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		-.0183	
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		.2098	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.1538	**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 10 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อวิทยุสาร ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .0983, .5501, .2688, และ .1538 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีอายุมาก มีการศึกษาสูง รายได้ดี และเคยป่วยเป็นกามโรคมาก่อน จะมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อวิทยุสารสูง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อวิทยุสาร ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ $-.0183$ แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ เมื่ออายุมาก หรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผล กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อวิทยุสาร

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อหนังสือวิชาการ (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	หนังสือวิชาการ	.1075	
ระดับการศึกษา		.5490	***
รายได้		.2505	***
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		-.0179	
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		.2393	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.1300	*

- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 11 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือวิชาการ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .5490, .2505, .1300 และ .2393 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ชายที่เข้ารับบริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีการศึกษาสูง รายได้ดี และมีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์มานาน เคยป่วยเป็นกามโรคมามาก่อนจะมีแนวโน้มว่า จะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือวิชาการสูง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือวิชาการ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1075 และ $-.0179$ แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชายที่ใช้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีอายุมากหรือน้อย เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุมาก หรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผลกับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือวิชาการ

ตารางที่ 12 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากวิทยุ (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	วิทยุ	.0751	
ระดับการศึกษา		.0073	
รายได้		-.0459	
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		-.0827	
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		.3132	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.1874	***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 12 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสิทธิภาพการป่วยเป็นกามโรค กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากวิทยุ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .3132 และ .1874 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ ที่มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์มานาน เคยป่วยเป็นกามโรค จะมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากวิทยุสูง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ . กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากวิทยุ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .0751, .0875, .0073, .0459 และ $-.0827$ แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่า ชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษแม้ว่าจะมีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์มาก หรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผลต่อมากนักของการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากวิทยุ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากโทรทัศน์ (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	โทรทัศน์	.0491	
ระดับการศึกษา		.0821	
รายได้		.2945	***
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		-.0125	
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		.2473	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.0359	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 13 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จาก โทรทัศน์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .2945 และ .2473 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่ใช้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีรายได้เพิ่มขึ้น และมีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์มานานมีแนวโน้มว่า จะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากโทรทัศน์สูง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ระดับการศึกษา อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ และ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากโทรทัศน์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .0491, .0821, -.0345 และ .0359 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชายที่เข้ารับบริการ และหญิงอาชีพพิเศษ แม้ว่าจะมีอายุ ระดับการศึกษา และอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ต่างกันก็ตาม แต่การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากโทรทัศน์ จะไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจ (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	สื่อเฉพาะกิจ	.0509	
ระดับการศึกษา		.3877	***
รายได้		.3132	***
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		-.0551	*
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		.2256	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.1354	*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 14 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา รายได้ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จาก สื่อเฉพาะกิจ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .3877, .3132, -.0551, .2256 และ .1354 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่เข้ารับบริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีการศึกษาสูง รายได้เพิ่มขึ้น มีอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อย มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์มานาน มีประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรคมาแล้ว มีแนวโน้มว่า จะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจสูง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .0509 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชายที่เข้ารับบริการ และหญิงอาชีพพิเศษ แม้ว่าจะมีอายุต่างกันก็ตาม จะไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ จากสื่อเฉพาะกิจ

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อบุคคล (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	สื่อบุคคล	-.0201	
ระดับการศึกษา		.1178	*
รายได้		.2276	***
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		-.0120	
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		.1744	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.2473	***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 15 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อบุคคล ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .1178, .2276, .1744 และ .2473 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีการศึกษาสูง รายได้เพิ่มขึ้น มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์มานาน และเคยเป็นกามโรคมาแล้ว มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อบุคคลสูง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ กับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อบุคคล ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.0201 และ -0.0120 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$ จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่าชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ แม้ว่าจะมีอายุ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ มากหรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อบุคคล

5.2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเอง

สมมุติฐานข้อ 2 กล่าวว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์

ผลการวิเคราะห์จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้แก่การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การวินิจฉัยโรค และการรักษาตนเอง ได้ผลคังรายละเอียดต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการส่งเสริมสุขภาพ (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	การส่งเสริมสุขภาพ	.0032	
ระดับการศึกษา		.3344	***
รายได้		.2063	***
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		-.1275	
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		.4173	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.1275	*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 16 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ และประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการส่งเสริมสุขภาพ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .3344, .2063, .4173 และ .1275 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่รับบริการและหญิงอาชีพพิเศษที่มีการศึกษาสูง มีรายได้ดี มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์เป็นเวลานาน และเคยป่วยเป็นกามโรคมาก่อนจะมีแนวโน้มว่า จะเป็นผู้ที่มีการส่งเสริมสุขภาพสูง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุ อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ กับการส่งเสริมสุขภาพ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .0032 และ -.1275 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงนับเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชาย
ที่เข้ารับบริการ และหญิงอาชีพพิเศษ แม้ว่าจะมีอายุมากหรือน้อย มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ
มากหรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ

ตารางที่ 17 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการ
ป้องกันโรค (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	การป้องกันโรคเอดส์	.2626	***
ระดับการศึกษา		.4859	***
รายได้		.4364	***
อายุที่เริ่มมีเพศ สัมพันธ์		-.0410	
ระยะเวลา ที่มีเพศสัมพันธ์		.4292	***
ประสบการณ์การ ป่วยเป็นกามโรค		.1897	***

- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 17 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ระดับการศึกษา รายได้
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ และประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการป้องกันโรคเอดส์
ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .2626, .4859, .4364, .4292 และ .1897
แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

กล่าวคือชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีอายุมาก การศึกษาสูง มีรายได้ดี มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์เป็นเวลานาน และเคยป่วยเป็นกามโรคมาก่อน จะมีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์สูง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับการป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.0410 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$ จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ แม้ว่าจะมีอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุมาก หรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

ตารางที่ 18 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการวินิจฉัยโรค (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	การวินิจฉัยโรค	-0.2771	***
ระดับการศึกษา		-0.0552	***
รายได้		-0.4210	***
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		0.1513	
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์		-0.5076	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		-0.2747	***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 18 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ และประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการวินิจฉัยโรคมีความสัมพันธ์ทางลบ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.2771 , -0.0552 , -0.4210 , -0.5076 และ -0.2747 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีการศึกษาสูง มีรายได้ดี มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์เป็นเวลานาน และเคยป่วยเป็นกามโรคมามาก่อน จะมีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้ที่สามารถวินิจฉัยโรคได้เร็วกว่า (จำนวนวันน้อย) และตัดสินใจมาพบแพทย์หลังจากที่มีอาการผิดปกติเร็วกว่า (จำนวนวันที่มาพบแพทย์หลังจากมีอาการผิดปกติ)

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ กับการวินิจฉัยโรค ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.1513$ แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$ จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ แม้ว่าเริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุมาก หรือน้อยก็ตามจะไม่มีผลต่อการวินิจฉัยโรค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับการรักษาโรค (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
อายุ	การรักษาโรค	.2234	***
ระดับการศึกษา		.4798	***
รายได้		.1219	
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์		-.0158	
ระยะเวลา ที่มีเพศสัมพันธ์		.3830	***
ประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค		.1734	***

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 19 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ และประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค กับการรักษาโรค ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .2234, .4798, .3830, และ .1734 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่เข้ารับบริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีอายุมาก การศึกษาสูง มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์เป็นเวลานาน และเคยป่วยเป็นกามโรคมามาก่อนจะมีแนวโน้มว่า จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการรักษาโรคได้ดีกว่า

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ และอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ กับการรักษาโรค ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1219 และ -.0158 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่าชายที่เข้ารับบริการ และหญิงอาชีพพิเศษ แม้ว่าจะมีรายได้มากหรือน้อย เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุมากหรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผลต่อพฤติกรรมการรักษาโรค

5.3 ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการสื่อสารกับพฤติกรรมการดูแลตนเอง

สมมุติฐานข้อ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ สื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองในการป้องกันโรคเอดส์

ผลการวิเคราะห์จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือวิชาการ วิทยุ โทรทัศน์ สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้ผลดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ (N = 360)

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	ค่าสหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
หนังสือพิมพ์	พฤติกรรมการดูแลตนเอง	.1790	**
นิตยสาร	เพื่อป้องกันโรคเอดส์	.0663	
หนังสือวิชาการ		.2163	***
วิทยุ		.0567	
โทรทัศน์		.0446	
สื่อเฉพาะกิจ		.0355	*
สื่อบุคคล		.1708	*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 20 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือพิมพ์ กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1790 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่า ชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือพิมพ์สูง จะมีพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์สูง

2. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากนิตยสาร กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .0663 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไม่ไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากนิตยสาร

มากหรือน้อย จะไม่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์

3. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากหนังสือวิชาการ กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .0663 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่า ชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ ที่มีการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ จากหนังสือวิชาการสูง จะเป็นผู้ที่มีการพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์สูง

4. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากวิทยุ กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .0567 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ จากวิทยุมากหรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผลกับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์

5. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากโทรทัศน์ กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .0446 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่าชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ จากโทรทัศน์มาก หรือน้อยก็ตาม จะไม่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์

6. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจ กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .0355 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่า ชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษ ที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ จากสื่อเฉพาะกิจสูง จะมีพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์สูง

7. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อบุคคล กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1702 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันจริงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีแนวโน้มว่า ชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จาก สื่อบุคคลสูง จะมีพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์สูง

5.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการณ์สื่อสาร และพฤติกรรมการณ์ดูแลตนเองของชายที่ใช้บริการ กับหญิงอาชีพพิเศษ

สมมติฐานข้อ 4 พฤติกรรมการณ์สื่อสาร และพฤติกรรมการณ์ดูแลตนเองในชายที่ใช้บริการ กับหญิงอาชีพพิเศษมีความแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์จากค่า t-test ระหว่างพฤติกรรมการณ์เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ และพฤติกรรมการณ์การดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ในชายที่ใช้บริการ กับในหญิงอาชีพพิเศษ ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการณ์เปิดรับข่าวสาร กับ พฤติกรรมการณ์ป้องกันโรคเอดส์ ระหว่างหญิงอาชีพพิเศษ และชายที่ใช้บริการ

ตัวแปร	ชาย			หญิง			ค่า t	def.	ระดับนัยสำคัญ
	ค่าเฉลี่ย	เบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	เบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน			
	(x)	(S.D.)		(x)	(S.D.)				
คะแนนการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์	24.7	6.009	190	21.2	5.845	170	5.57	358	***
พฤติกรรมการณ์การดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์	6.6	3.390	190	5.6	3.685	170	-2.05	358	*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 21 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ของชายที่ให้บริการกับการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ของหญิงอาชีพพิเศษ พบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ในชายที่ให้บริการมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์เท่ากับ 24.7 และในหญิงอาชีพพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.2 แสดงว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวโรคเอดส์ระหว่างชายที่ให้บริการ กับหญิงอาชีพพิเศษแตกต่างกัน โดยที่ชายที่ให้บริการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์สูงกว่า

2. ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของชายที่ให้บริการ กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของหญิงอาชีพพิเศษ พบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ในชายที่ให้บริการ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์เท่ากับ 6.6 และในหญิงอาชีพพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.6 แสดงว่าพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ระหว่างชายที่ให้บริการ กับหญิงอาชีพพิเศษแตกต่างกัน โดยที่ชายที่ให้บริการมีพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์สูงกว่า

5.5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อหาตัวแปรที่สามารถอธิบาย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ และพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ได้ดีที่สุด

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีค่าสถิติที่เกี่ยวข้อง และกล่าวถึงในการรายงานผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient= R)
2. ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (Coefficient of Determination= R^2)
3. ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอย (Regression Coefficient)

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่าง พฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ กับปัจจัยสังคม เศรษฐกิจ และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบขั้นตอน ซึ่งจะเลือกตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด กับตัวแปรพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์เข้าสู่การวิเคราะห์เป็นอันดับแรกเสมอ และตัวแปรต่อ ๆ ไป

จะเลือกตัวแปรที่มีสหสัมพันธ์ส่วนย่อย (Partial Correlation) สูงสุดในกลุ่มตัวแปรปัจจัย สังคม เศรษฐกิจ และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ที่เหลืออยู่เข้าวิเคราะห์ตามลำดับ ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะเสนอเฉพาะตัวแปรปัจจัยสังคม เศรษฐกิจ และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ได้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเท่านั้น

5.5.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่าง ปัจจัยสังคม เศรษฐกิจกับ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอนระหว่างตัวแปรปัจจัย สังคม เศรษฐกิจ กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์

ตัวแปร	R	R Square	RSQ	B	Beta	T	Sig T
ระดับการศึกษา	.6260	.3919	.3919	.6719	.5086	11.027	***
รายได้	.6503	.4228	.0309	.8847	.1563	3.241	*
ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษ/ชายที่ให้บริการ	.6598	.4353	.0125	.0353	.1254	2.803	*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

*** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ของหญิงอาชีพพิเศษ และชายที่ให้บริการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัวแปร เมื่อพิจารณาจากความสำคัญตามลำดับที่อธิบาย

ได้มากที่สุด จากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญที่สุดคือระดับการศึกษา รองลงมาตามลำดับได้แก่ รายได้ และระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษ/ชายที่ให้บริการ นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรทั้งสามร่วมกันอธิบายพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ได้ประมาณร้อยละ 43.5 โดยความแปรปรวนตามทฤษฎีที่ได้จากค่าตัวแปรระดับการศึกษาเป็นตัวพยากรณ์มีค่าร้อยละ 39.1 และเมื่อเพิ่มตัวแปรรายได้จะอธิบายความแปรปรวนของการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 รวมเป็นร้อยละ 42.2 และเพิ่มเป็นร้อยละ 43.5 เมื่อเพิ่มตัวแปรระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์อีกตัวแปรหนึ่ง

จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์คือ ตัวแปรระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 ตัวแปรนี้มีอิทธิพล ต่อการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ในทางบวก แสดงว่าชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีการศึกษาสูง มีรายได้สูง มีระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์มานาน จะมีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์มากกว่าชายที่ให้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีลักษณะตรงข้าม

5.5.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยสังคม เศรษฐกิจ พฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอนระหว่างตัวแปรปัจจัย
สังคม เศรษฐกิจ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ พฤติกรรมการ
ดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์

ตัวแปร	R	R	RSQ	B	Beta	T	Sig T
			Square Change				
พฤติกรรมการ เปิดรับข่าวสาร โรคเอดส์	.5928	.3514	.3514	.1729	.2996	5.953	***
ประสบการณ์ การป่วยเป็น กามโรค	.6260	.3919	.0405	1.4657	.0863	1.695	*
รายได้	.6525	.4258	.0339	.5238	.1604	3.363	**
ระยะเวลาที่มีเพศ สัมพันธ์	.6773	.4587	.0329	.0283	.1737	3.954	***
ระดับการศึกษา	.6979	.4870	.0283	.1701	.2229	4.397	***
อายุ	.7029	.4941	.0071	.0464	.0923	2.225	*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

*** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบาย
พฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของหญิงอาชีพพิเศษ และชายที่ให้บริการได้
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ตัวแปร เมื่อพิจารณาจาก ความสำคัญตาม
ลำดับที่อธิบายได้มากที่สุด จากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวแปรที่มี
ความสำคัญที่สุดคือ การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ รองลงมาตามลำดับได้แก่ ระดับการศึกษา

ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ รายได้ อายุ และประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค นอกจากนี้ ยังพบว่า ตัวแปรทั้งหมดร่วมกันอธิบายพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคเอดส์ได้ประมาณ ร้อยละ 49.4 โดยความแปรปรวนตามที่อธิบายได้จากค่าตัวแปรการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ เป็นตัวพยากรณ์ มีค่าร้อยละ 35.1 และเมื่อเพิ่มตัวแปรประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรค จะอธิบายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 รวมเป็นร้อยละ 39.1 เมื่อเพิ่มตัวแปรรายได้จะอธิบาย ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 รวมเป็นร้อยละ 42.5 เมื่อเพิ่มตัวแปรระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ จะอธิบายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 รวมเป็นร้อยละ 45.8 เมื่อเพิ่มตัวแปรระดับการศึกษา เข้าไป จะอธิบายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 รวมเป็นร้อยละ 48.7 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 49.4 เมื่อเพิ่มตัวแปรอายุอีกตัวแปรหนึ่ง

จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อ ป้องกันโรคเอดส์ คือ ตัวแปรการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่มี เพศสัมพันธ์ รายได้ อายุ และประสบการณ์การป่วยเป็นกามโรคตามลำดับ ซึ่งทั้ง 6 ตัวแปรนี้มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ในทางบวก แสดงว่าชายที่ใช้บริการ และ หญิงอาชีพพิเศษที่มีการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์มาก ระดับการศึกษาสูง มีระยะเวลาที่มีเพศ สัมพันธ์มานาน มีรายได้สูง มีอายุมาก และเคยป่วยเป็นกามโรค จะมีอิทธิพลต่อการป้องกัน โรคเอดส์มากกว่าชายที่ใช้บริการ และหญิงอาชีพพิเศษที่มีลักษณะตรงข้าม

ศูนย์บริการสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย